

Vlaams
Parlement

ingediend op **1423** (2017-2018) – Nr. 6
3 april 2018 (2017-2018)

Verslag

namens de Commissie voor Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking,
Toerisme en Onroerend Erfgoed
uitgebracht door Steve Vandenberghe

over het voorstel van resolutie

van Tine Soens, Katia Segers en Güler Turan

betreffende de recente ontwikkelingen in Polen
en de verdediging van de Europese
waarden en fundamenteën,
in het bijzonder van de rechtsstaat
met zijn scheiding der machten

Samenstelling van de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking, Toerisme en Onroerend Erfgoed:

Voorzitter: Rik Daems.

Vaste leden:

Ingeborg De Meulemeester, Marc Hendrickx, Jan Van Esbroeck, Karl Vanlouwe, Karim Van Overmeire, Manuela Van Werde;

Sabine de Bethune, Vera Jans, Ward Kennes, Johan Verstreken;

Rik Daems, Herman De Croo;

Tine Soens, Güler Turan;

Wouter Vanbesien.

Plaatsvervangers:

Cathy Coudyser, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Sofie Joosen, Elke Sleurs, Sabine Vermeulen;

Karin Brouwers, Griet Coppé, Joris Poschet, Valerie Taldeman;

Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester;

Renaat Landuyt, Steve Vandenberghe;

Bart Caron.

Toegevoegde leden:

Stefaan Sintobin;

Christian Van Eyken.

Documenten in het dossier:

1423 (2017-2018) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

– Nr. 2: Amendement

– Nr. 3 en 4: Verslagen van de gedachtewisseling

– Nr. 5: Amendement

INHOUD

1. Toelichting door Tine Soens, eerste indiener.....	4
2. Bespreking	5
2.1. Bespreking op 16 januari 2018.....	5
2.2. Bespreking op 30 januari 2018.....	6
2.3. Bespreking op 27 maart 2018	6
3. Stemmingen.....	9
Tekst aangenomen door de commissie.....	10

De Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking, Toerisme en Onroerend Erfgoed behandelde op 16 januari, 30 januari, 6 februari, 13 maart en 27 maart 2018 het voorstel van resolutie betreffende de recente ontwikkelingen in Polen en de verdediging van de Europese waarden en fundamenteën, in het bijzonder de rechtsstaat met zijn scheiding der machten.

Op 6 februari 2018 vond een gedachtewisseling plaats met de algemeen afgevaardigde van de Vlaamse Regering in Polen en de Baltische staten, waarover een afzonderlijk verslag wordt uitgebracht (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1423/3). Op 13 maart 2018 wisselde de commissie van gedachten met de Poolse ambassadeur. Ook van die gedachtewisseling wordt een afzonderlijk verslag uitgebracht (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1423/4). Op 27 maart 2018 vonden de finale bespreking en de stemmingen plaats.

1. Toelichting door Tine Soens, eerste indiener

Tine Soens wijst erop dat de Europese Commissie (EC) op 20 december 2017 besloot om de strafprocedure onder artikel 7 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) in werking te zetten tegen Polen. De situatie in dat land is al meermaals aan bod gekomen in deze commissie. Een van de speerpunten van het beleid van de Poolse regering is de hervorming van het gerechtelijk apparaat, om de macht van de politiek op het gerecht te vergroten. Die hervormingen brengen de onafhankelijkheid van het gerecht in groot gevaar en hollen dus de rechtsstaat uit. Sinds ze aan de macht kwam, heeft de regering ook haar greep op de openbare omroep versterkt en de persvrijheid aangevallen.

Als in Europa 'zinkende rechtsstaten' worden toegelaten, waar is men dan mee bezig? De EU mag niet enkel een markt zijn. Ze is en moet gefundeerd blijven op de democratische waarden waar iedereen trots op is. De bescherming van de rechtsstaat en van de mensenrechten is een constante strijd. Debatten over de rechtsstaat in andere landen lopen nogal eens hoog op. Altijd is er wel iemand die aanvoert dat er met twee maten wordt gemeten, dat de hypocrisie regeert en dat een land politiek wordt gevisieerd, terwijl een ander land buiten schot blijft, of zelfs dat de betrokken regering democratisch verkozen is en keuzes mag maken. Dit soort van argumenten verdrinkt echter de discussie en maakt elk zinnig debat onmogelijk. Het lid roept de leden op om eenstemmig hun bezorgdheid uit te spreken over de aanval op de rechtsstaat in Polen, net zoals er op 4 oktober 2017 eenstemmigheid bestond over een voorstel van resolutie (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1284/2) waarin stelling werd genomen tegen het geweld tegen Catalaanse burgers en tegen het gevangennemen van politici.

Dat de toestand in Polen bijzonder zorgwekkend is, werd immers niet alleen door de EC vastgesteld, maar ook door de officiële Europese verenigingen van rechters, door de Verenigde Naties, de Commissie van Venetië van de Raad van Europa en in vuistdikke rapporten van gerespecteerde internationale niet-gouvernementele organisaties, zoals Human Rights Watch en Amnesty International. Minister-president Geert Bourgeois stelde vandaag nog in zijn antwoord op een vraag om uitleg (*Vragen om uitleg* VI.Parl. 2017-18, nr. 775) dat als de Europese Commissie de procedure van artikel 7 opstart, het niet over een akkefietje gaat, maar over fundamentele principes. Er mag toch worden verondersteld dat de meerderheidspartijen die mening delen.

Wat Polen betreft, duurt deze toestand intussen al twee jaar. Er zijn al diverse deadlines aangegeven door de EC, die telkens door Polen werden genegeerd. Voor de jongste aanbevelingen is er opnieuw een periode van drie maanden geweest, maar die liep af op 1 november 2017 en Polen wees verdere kritiek af. Vorige week heeft de Poolse regering dan samengezeten met commissievoorzitter Jean-Claude

Juncker. Polen blijkt achter de fundamentele hervorming van het gerecht te blijven staan. Er zijn of er komen weliswaar een aantal cosmetische ingrepen, maar het is zeer de vraag of dat volstaat om het tij te keren voor de zinkende rechtsstaat die Polen momenteel is.

Als de meerderheidspartijen niettemin toch zouden beslissen om het voorliggend voorstel van resolutie te verwerpen, dan zeggen zij eigenlijk dat zij niet achter het standpunt van de EC staan. Tot slot merkt het lid nog op dat dit voorstel van resolutie niet is gericht tegen de Poolse bevolking. Er mag geen amalgaam worden gemaakt van de regering en de bevolking; niemand is hier om Polen aan te vallen. Er moet echter wel duidelijk worden gemaakt dat niet zwijgend wordt toegekeken wanneer de rechtsstaat wordt ondermijnd, in dit geval ten nadele van de rechten en de bescherming van de Poolse bevolking. Het gaat niet om Europa en Vlaanderen tegen Polen, maar om Europa en Vlaanderen met Polen.

2. Bespreking

2.1. Bespreking op 16 januari 2018

Jan Van Esbroeck zegt dat dit voorstel van resolutie in de huidige stand van zaken een overbodig initiatief is. Dit dossier is een voorbeeld van hoe artikel 7 werkt en van hoe er gecommuniceerd moet worden door de Europese Commissie. Het is echter bijzonder storend dat commissievoorzitter Juncker dat niet doet voor het Spaanse optreden tegen Catalonië. Spanje heeft inderdaad politieke gevangenen gemaakt. Het debat rond Polen is aan de gang, de procedure met artikel 7 loopt en het resultaat daarvan moet worden afgewacht. Het lid doet een oproep aan Europa om dezelfde houding aan te nemen tegen Spanje. Zolang dat niet het geval is en de dialoog niet op gang is gekomen, zou het Vlaams Parlement daar aandacht moeten voor hebben. Men zou er beter aan doen daar energie aan te besteden, in plaats van aan dit voorstel van resolutie.

Ward Kennes wil zich distantiëren van wie voorbarig conclusies trekt uit een bepaalde opstelling. Hij vraagt dat iedereen namens zichzelf en de eigen fractie mag spreken. Het standpunt van CD&V is ondubbelzinnig: de fractie staat ten volle achter de beslissing van de EC om de procedure op te starten, want de situatie in Polen is zorgwekkend. Die procedure zorgt er blijkbaar voor dat er bepaalde zaken in beweging komen en de afloop daarvan moet worden afgewacht.

Herman De Croo merkt op dat de EC inderdaad artikel 7 van het Verdrag betreffende de Europese Unie heeft geactiveerd. Polen heeft drie maanden tijd om de hervormingen door te voeren die geformuleerd zijn in de vierde 'rule of law'-aanbeveling. Zo moet de wet op het hooggerechtshof geamendeerd worden: onder meer via afschaffing van de lagere pensioenleeftijd en van de bevoegdheid van de president om mandaten te verlengen. Voorts moet de wet op de regeling van de rechterlijke macht geamendeerd worden, zodat rechters niet meer kunnen worden ontslagen door de Nationale raad voor rechterlijke macht en niet meer worden aangesteld door deze raad. De positie van de minister van Justitie moet worden ingeperkt, zodat hij niet langer fungeert als procureur-generaal en de onafhankelijkheid en legitimiteit van het Grondwettelijk Hof moeten worden hersteld. Tot slot moet men zich onthouden van acties en verklaringen die de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht verder ondermijnen. Dat alles werd door de EU gevraagd aan de Poolse staat, vertegenwoordigd door zijn regering en parlement. Als dat niet wordt gerealiseerd binnen de vooropgestelde termijn, worden de sancties van kracht.

De spreker meldt dat hij dan ook een amendement (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1423/2, amendement nr. 1) heeft ingediend, met het voorstel de twee vragen aan de Vlaamse Regering te vervangen door een enkele: het antwoord van de

Poolse regering af te wachten om op basis daarvan een gepaste houding aan te nemen. Het leidt immers nergens toe om beslissingen te nemen die geen zin hebben. Hic et nunc kan alleen worden besloten om te wachten op de afloop van de Europese procedure.

Rik Daems, commissievoorzitter, zegt dat het amendement kan worden rondgedeeld. Hij constateert tevens dat vandaag niet zal kunnen worden gestemd, bij ontstentenis van het vereiste quorum, en stelt daarom voor de bespreking voort te zetten in een volgende vergadering.

Tine Soens betreurt deze gang van zaken. Eerst weigerden de aanwezige leden van de meerderheidspartijen om verslaggever te worden, waarna iemand van de oppositie moest worden opgevorderd, en nu hebben een aantal leden blijkbaar beslist dit initiatief van de oppositie te boycotten door de vergadering te verlaten. Op de opmerking van Rik Daems dat er voor de aanvatting van de bespreking een alternatief voorstel is gedaan, zegt zij dat het de oppositie vrij staat om daar al dan niet op in te gaan.

2.2. Bespreking op 30 januari 2018

Rik Daems, commissievoorzitter, stelt voor om, zo nodig via Skype, van gedachten te wisselen met de algemeen afgevaardigde van de Vlaamse Regering in Warschau. Die is immers zeer goed geplaatst om toelichting te geven over de actuele situatie in Polen en over de gevolgen van de Europese procedure die loopt.

Ward Kennes kan het daarmee eens zijn. Een parlementaire gedachtewisseling via Skype zou bovendien innovatief zijn.

Ook *Jan Van Esbroeck* vindt dit een goed voorstel. Wellicht kan dit gebruik van Skype inspirerend werken voor gedachtewisselingen met personen, bijvoorbeeld uit Catalonië, die niet naar dit parlement kunnen komen.

Tine Soens zegt dat de Europese Commissie al viermaal de vaststelling heeft gedaan dat er een risico bestaat van systematische bedreiging van de rechtsstaat in Polen. Dat standpunt wordt trouwens gedeeld door alle rechtersverenigingen, Amnesty International en dergelijke meer. Ook het Civil Liberties Committee heeft zich inmiddels achter de Europese Commissie geschaard om artikel 7 te activeren. De bal ligt nu in het kamp van de lidstaten, die eind februari samenkomen om het over Polen te hebben. Zij heeft geen bezwaar tegen het uitnodigen van de algemeen afgevaardigde van de Vlaamse Regering (AAVR) in Polen, maar vraagt om die gedachtewisseling dan wel zo snel mogelijk te houden en bij voorkeur al in de eerstvolgende vergadering.

2.3. Bespreking op 27 maart 2018

Herman De Croo meldt dat hij in het licht van de actuele situatie het amendement nr. 1 heeft ingetrokken. Samen met vijf collega's van de meerderheid heeft hij vandaag en in de logica van die ingetrokken tekst, een nieuw amendement ingediend. Er werd vertrouwen gegeven aan de procedure die door de Europese instellingen werd gevoerd en dat vertrouwen werd niet beschaamd. In het nieuwe amendement wordt dat vertrouwen in de EC dan ook bevestigd en wordt voorts aan de Vlaamse Regering gevraagd om via de AAVR bij de EU het Vlaams Parlement op de hoogte te houden van de geboekte vooruitgang en de genomen maatregelen. Hij hoopt dat over dit amendement een consensus zal bestaan, zodat het aangepast voorstel van resolutie eenparig kan worden goedgekeurd.

Tine Soens is verheugd dat het vorige amendement werd ingetrokken. Haar fractie kan met de voorgestelde nieuwe tekst instemmen. Dat amendement zwakt het voorstel van resolutie weliswaar iets af, maar het sluit wel aan bij de geest ervan.

Zij herinnert eraan dat de Europese Commissie op 20 december 2017 besliste om de strafprocedure onder artikel 7 van het Verdrag betreffende de Europese Unie in werking te zetten tegen Polen. De situatie in dat land is al meermaals aan bod gekomen in deze commissie. Op 21 december 2016 diende de sp.a het voorstel van resolutie in betreffende de recente ontwikkelingen in Polen en de verdediging van de Europese waarden en fundamenteën, in het bijzonder de rechtsstaat en de scheiding der machten, de onafhankelijkheid van de publieke media en de persvrijheid (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1029/1), dat op 28 maart 2017 werd verworpen in deze commissie. Eind vorig jaar werd dan de voorliggende nieuwe tekst ingediend. Intussen zijn er al gedachtewisselingen geweest met de AAVR in Polen en met de Poolse ambassadeur.

Een van de speerpunten van het beleid van de Poolse regering is de hervorming van het gerechtelijk apparaat, die de macht van de politiek op het gerecht vergroot, de onafhankelijkheid van het gerecht in gevaar brengt en dus eigenlijk de rechtsstaat uitholt. De regering heeft ook haar greep op de openbare omroep versterkt en de persvrijheid aangevallen. Yvens Wantens, de AAVR in Polen en de Baltische staten, heeft bij de gedachtewisseling het voorstel van resolutie overlopen en beaamde de facto de overwegingen en de conclusies. Wie denkt dat Polen zal inbinden en de aanbevelingen van de Europese Commissie zal toepassen, vergist zich helaas. Jarosław Kaczyński stelde immers dat er niet kan worden onderhandeld met "powers that for years treated Poland as their own private loot" en volgens Pools premier Morawiecki gaat het hier nog altijd om "a misunderstanding".

Bij de gedachtewisseling met de Poolse ambassadeur heeft zij al verwezen naar het standpunt van professor Laurent Pech over het Poolse witboek. Hij noemt dat een poging om achteraf hervormingen te rechtvaardigen en bestempelt de hervormingen als een bundeling van "gehaaste, onderling verbonden en onconstitutionele aanvallen op de Poolse jurisdictie". De argumenten die worden gehanteerd voor die hervormingen, worden door de professor volledig onderuitgehaald. Bij die gedachtewisseling met de ambassadeur sloot Herman De Croo zich aan bij de bezorgdheid die werd uitgesproken over de hervorming van het Grondwettelijk Hof, met de zeer arbitraire verlaging van de pensioenleeftijd en de falende uitleg van de desovjetisering. De ambassadeur gaf in wezen geen ernstige respons op de feiten en de argumenten die door de commissieleden werden ingebracht.

Als Europa zinkende rechtsstaten toelaat, waar is het dan mee bezig? De EU mag niet enkel een markt zijn. De fundamenteën ervan zijn de democratische waarden waarop iedereen hier fier is en die waarden moeten fundamenteel blijven. De bescherming van de rechtsstaat en van de mensenrechten is een continue strijd. Bij de gedachtewisseling met de Poolse ambassadeur stelde Karim Van Overmeire dat de EU geen vrijblijvende club is: "Wie lid is, moet zich aan de regels houden en een van de sterke punten van de Europese Unie is dat de nationale soevereiniteit wat wordt overstegen en dat de leden aan elkaar verantwoording durven/mogen/moeten vragen over hun interne systemen.". De spreekster besluit met de oproep om vandaag eenstemmig bezorgdheid uit te spreken over de aanval op de rechtsstaat in Polen. Dat de situatie in Polen zeer zorgwekkend is, wordt niet alleen vastgesteld door de Europese Commissie, maar ook door de officiële Europese verenigingen van rechters, een onderzoek van de Verenigde Naties, de Venetië-commissie van de Raad van Europa en gerespecteerde internationale niet-gouvernementele organisaties zoals Human Rights Watch en Amnesty International. Ook het Europees Parlement heeft zich onlangs met een tweederdemeerderheid uitgesproken en schaart zich achter de Europese Commissie. Een Ierse rechter van het Hooggerechtshof stelde onlangs dat het Poolse rechtssysteem in gevaar is. Die

vrouwelijke rechter werd daarna in Poolse proregeringsmedia weggezet als een linkse lesbienne, waarop heel wat kritiek is gekomen. Tot slot wil het lid nogmaals benadrukken, wat zij ook bij de gedachtewisseling met de Poolse ambassadeur al heeft gedaan, dat met dit voorstel van resolutie wel de Poolse regering wordt veroordeeld, maar dat dit geen aanval is op de Poolse bevolking. Het moet echter duidelijk zijn dat niet zwijgend wordt toegekeken als de rechtsstaat wordt ondermijnd, in dit geval ten nadele van de rechten en de bescherming van de Poolse burgers. Het gaat niet om Europa en Vlaanderen tegen Polen, maar mét Polen.

Wouter Vanbesien betuigt zijn steun aan zowel het voorstel van resolutie als het amendement. Aanvullend op het betoog van Tine Soens wijst hij erop dat het niet alleen gaat om het versterken van de greep op rechtbanken en het beperken van de persvrijheid, maar dat ook protestdemonstraties daartegen niet worden toegelaten. In rapporten van onder meer Amnesty International wordt geconcludeerd dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op vergadering op grove wijze worden geschonden omdat alleen nog proregeringsmarsen worden toegestaan. Dat alles wijst in dezelfde richting: de democratische beginselen van de rechtsstaat en de rechten van de burgers zijn in het geding. Het is belangrijk om daar in heel Europa een duidelijk standpunt over in te nemen en dus ook in het Vlaams Parlement.

Ward Kennes zegt dat het, op een moment dat autoritaire en dictatoriale regimes wereldwijd in de lift zitten, belangrijk is om te weten dat Europa een waarden-gemeenschap is. Binnen die eigen club, hoe broos en breekbaar die soms ook lijkt, moet de verdediging worden opgenomen van de waarden die ons na aan het hart liggen. Uiteraard moet dat ook buiten Europa gebeuren, maar als de bedreiging dichtbij komt, moet daar een standpunt over ingenomen worden. De spreker besluit dat hij zich achter het voorstel van resolutie kan scharen, met het amendement dat de tekst actualiseert.

Karl Vanlouwe stipt aan dat zijn fractie het amendement steunt dat volledig aansluit bij het standpunt dat het Europees Parlement heeft ingenomen. Het is inderdaad opportuun de Vlaamse Regering te vragen om ervoor te pleiten dat binnen de EU maatregelen worden getroffen overeenkomstig artikel 7 van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Het is voorts ook wenselijk dat de algemeen afgevaardigde van de Vlaamse Regering bij de EU het Vlaams Parlement op de hoogte houdt van de vooruitgang en de genomen maatregelen tijdens de procedure. Mogelijk is dit voorstel van resolutie wel enigszins voorbarig, gezien de omstandigheden, de evolutie en het feit dat er nog geen conclusies zijn en er nog steeds een soort van onderzoeksfase is. Het is inderdaad absoluut nodig dat de gemeenschappelijke waarden worden geëerbiedigd die in artikel 2 van het VEU zijn opgenomen, evenals de grondrechten, zoals vastgelegd in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

De spreker besluit met de hoop dat dezelfde houding inzake de rechtsstaat, de grondrechten en de democratie zal worden aangenomen tegenover alle EU-lidstaten, en dus ook ten aanzien van Spanje.

Rik Daems merkt tot slot nog op dat de termijn van drie maanden waarbinnen een reactie van Polen werd verwacht, nu verstreken is. Op zich is het dan logisch om door te gaan met een stellingname van het Vlaams Parlement. Dat is ook de reden waarom Herman De Croo het eerste amendement heeft ingetrokken en heeft meegewerkt aan een tekst die strookt met het standpunt dat in het Europees Parlement, over de partijgrenzen heen, werd ingenomen.

3. Stemmingen

Een amendement, voorgesteld door Herman De Croo, Karl Vanlouwe, Ward Kennes, Marc Hendrickx, Sabine de Bethune en Jan Van Esbroeck strekt ertoe de tekst achter het derde streepje te vervangen (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1423/5, amendement nr. 2).

Amendement nr. 2 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Het geamendeerde voorstel van resolutie wordt eveneens eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Rik DAEMS,
voorzitter

Steve VANDENBERGHE,
verslaggever

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Het Vlaams Parlement,

– gelet op:

- 1° artikel 2, 3, 4, 6 en 7 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU), artikel 49, 56, 114, 167 en 258 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie (VWEU), het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (EVRM), die betrekking hebben op de eerbiediging, bescherming en bevordering van de grondrechten;
- 2° de opinies van de Commissie van Venetië van 11 maart 2016 en van 14-15 oktober 2016 over de voorgestelde hervormingen van het Poolse Grondwettelijke Hof;
- 3° de opinies van de Commissie van Venetië van 8-9 december over de hervorming van de Raad voor de Rechtspraak, over de hervorming van het Hooggerechtshof en over de hervorming van de gewone rechtbanken;
- 4° de Europese mededeling vanwege de Europese Commissie van 11 maart 2014 met als titel 'Een nieuw EU-kader voor het versterken van de rechtsstaat';
- 5° de opinie van de Europese Commissie betreffende de rechtsstaat in Polen van 1 juni 2016;
- 6° de aanbeveling van de Europese Commissie betreffende de rechtsstaat in Polen van 27 juli 2016;
- 7° de aanbeveling van de Europese Commissie betreffende de rechtsstaat in Polen van 21 december 2016;
- 8° de aanbeveling van de Europese Commissie betreffende de rechtsstaat in Polen van 26 juli 2017;
- 9° de aanbeveling van de Europese Commissie betreffende de rechtsstaat in Polen van 20 december 2017;
- 10° de resolutie van het Europees Parlement van 15 november 2017 over rechtsstaat en democratie in Polen: stand van zaken;
- 11° de landenspecifieke aanbevelingen 2017 vanwege de Europese Commissie, gericht aan Polen, in het bijzonder aanbeveling 14, waarin het belang van de rechtsstaat wordt benadrukt, zoals aangenomen door de Raad Economische en Financiële Zaken;
- 12° de rapporten van internationale ngo's over de rechtsstaat en de grondrechten in Polen, zoals het verslag van Amnesty International van 19 oktober 2017 met als titel 'Poland: On the streets to defend human rights' en het verslag van Human Rights Watch van 24 oktober 2017 met als titel 'Eroding Checks and Balances – Rule of Law and Human Rights Under Attack in Poland';
- 13° de preliminaire bevindingen van 27 oktober 2017 van het officiële bezoek aan Polen van de speciaal rapporteur van de VN over de onafhankelijkheid van rechters en advocaten, waarin bezorgdheid wordt geuit over de situatie op het gebied van de onafhankelijke rechtspraak in Polen;
- 14° de opinie van 30 januari 2017 van het European Network of the Councils of the Judiciary (ENCJ), op vraag van de Poolse Nationale Raad voor Rechtspraak, die concludeert dat twee wetsontwerpen over de hervorming van die Poolse Nationale Raad voor Rechtspraak niet aan de Europese standaarden voldoen;
- 15° het 'statement' door de raad van bestuur van het European Network of the Councils of the Judiciary over Polen van 17 juli 2017;

- 16° de opinie van 13 oktober 2017 van het European Network of the Councils of the Judiciary ENCJ, waarin staat dat de presidentiële ontwerpwet over de hervorming van de Poolse Nationale Raad voor Rechtspraak niet aan de Europese standaarden voldoet, in het bijzonder de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht;
- 17° de beslissing van de Europese Commissie van 20 december 2017 om een met redenen omkleed voorstel naar de Raad te sturen, waarin de Raad wordt verzocht om overeenkomstig artikel 7, lid 1, van het Verdrag betreffende de Europese Unie op te treden;
- overwegende dat:
 - 1° de Europese Unie werkt op basis van het wederzijdse vertrouwen dat lidstaten zich conformeren aan de principes van rechtsstaat, democratie en fundamentele rechten, zoals die zijn vastgelegd in het Charter van Fundamentele Vrijheden en de Europese Conventie van Mensenrechten;
 - 2° de rechtsstaat een van de gemeenschappelijke waarden is op basis waarvan de Unie werd gesticht en dat de Europese Commissie, samen met de Raad en het Europees Parlement, als hoeder van de verdragen ervoor verantwoordelijk is dat het respect voor de rechtsstaat wordt gegarandeerd;
 - 3° de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht die is vastgelegd in artikel 47 van het Charter van Fundamentele Vrijheden en artikel 6 van de Europese Conventie voor Mensenrechten een essentiële vereiste is voor de scheiding der machten;
 - 4° een levendig maatschappelijk middenveld en pluralistische media een vitale rol spelen bij de bevordering van een open en pluralistische samenleving;
 - 5° België een stichtend land van het Europese project is, en dat het als zodanig aan zichzelf verplicht is de waarden en rechten te verdedigen die inherent zijn aan dat gezamenlijke project;
 - 6° de weigering van de Poolse regering om gevolg te geven aan de beschikking van het Hof van Justitie van de EU inzake de houtkap in het oerbos van Białowieża, een duidelijk teken is dat Polen zich niet aan de EU-verdragen houdt;
 - 7° er in Polen herhaaldelijk massale protesten worden georganiseerd tegen het regeringsbeleid en de wetgeving, waaronder het 'Zwarte protest' van oktober 2016, waarmee een wijziging van de huidige abortuswetgeving werd voorkomen, de 'Vrijheidsmars' van 6 mei 2017, en de massale protesten in juli 2017 naar aanleiding van de goedkeuring van de wetten tot hervorming van de rechterlijke macht;
- is ingenomen met het besluit van de Europese Commissie van 20 december 2017 om de procedure van artikel 7, lid 1, van het Verdrag betreffende de Europese Unie in te leiden ten aanzien van de situatie in Polen en schaaft zich achter de oproep van de Europese Commissie aan de Poolse autoriteiten om de problemen op te lossen;
- vraagt de Vlaamse Regering:
 - 1° bij de Federale Regering en binnen de Europese Unie ervoor te pleiten dat de Raad snel maatregelen neemt overeenkomstig de in artikel 7, lid 1, van het Verdrag betreffende de Europese Unie vastgestelde bepalingen;
 - 2° de kwestie van nabij op te volgen via de Algemene Afvaardiging van de Vlaamse Regering bij de Europese Unie en het Vlaams Parlement op de hoogte te houden van de geboekte vooruitgang en de genomen maatregelen in elk stadium van de procedure.